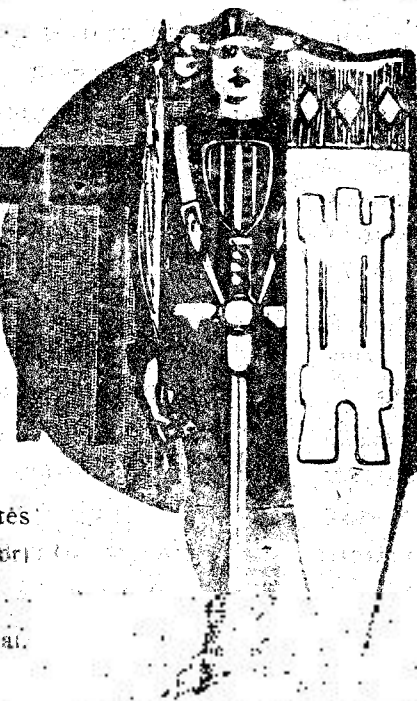

BALUAR DE SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'75 pessetès
 ESPANYA: any, 8 ptes.; AMÉRICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUELS, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24.

Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No s' retornen els originals.

Intermedi epistolar

Heus aquí el text de la carta,
 —per lo que s' veu, oberta,— que
 va esser tramesa divendres de la
 alira setmana i que per manca ma-
 terial de temps no'ns fou possible
 inserir la en la edició anterior:

«Sr. Director de
 BALUART DE SITGES
 ó quien le representa.

Muy Sr. mío: Crea Vd. que le quedaré
 muy reconocido, si comprendiendo la ra-
 zón que me abona, tiene Vd. la amabilidad
 de insertar en las páginas de su periódico
 el adjunto Remitido.

Anticipándole las gracias, queda de
 Vd. atento s. s.

Juan R. Benaprés.

Alentados por la inmunidad de que vie-
 nen gozando hasta el presente, que, dicho
 sea de paso, es solo concebible en un am-
 biente social como el nuestro, de inmorali-
 dad y cobardía absolutas, algunos de los
 sujetos que escriben en el periódico que
 usted dirige, vierten semanalmente desde
 sus páginas cuantos insultos e infamias les
 viene en gana, no intimándoles, ni movien-
 doles a respeto, lo injusto de sus ataques,
 ni la honorabilidad de las personas a quie-
 nes se dirigen.

Por lo que me atañe a mí, puede que
 jamás hubiese prestado la menor importan-
 cia a esa campaña que desprecia, campaña
 de falsedades, de insidias, de desconside-
 ración, de irrespetuosidades, de ingratitu-
 des, que el periódico de su dirección ha
 emprendido contra mi persona y cuya
 única finalidad, cierta y positiva, para
 nadie es un secreto; pero el libelista esta-
 vez, en el último número de dicho seman-
 rio, llega a la osadía de rozar con su plu-
 ma venenosa algo para mí muy sagrado;
 muy íntimo, muy mío, cual es mi carrera,
 mi sacerdocio, el recto cumplimiento de
 mis deberes profesionales, suponiéndome
 capaz de conculcarlos haciendo coacción
 a los pobres obreros de Valcarlos para que
 votaran tal o cual candidatura, so amenaza
 de privarles de mis servicios facultativos;
 y eso que llega al límite de lo tolerable,
 parece solo una réplica que voy a expre-
 sar en los siguientes términos:

Requiero al individuo que tal infamia
 escribió para que, si no es tan vil y cobar-
 de como le supongo, salga de su anónimo
 y venga a sotenerme cara a cara lo que
 afirma.

Vivo en la calle Mayor, núm. 27, o po-
 demos celebrar una entrevista donde a él
 mejor le plazca.

JUAN R. BENAPRÉS

Sitges, 24 de Febrero de 1922.

Queda desvanescuda la temensa
 del firmant de no poguer fruir la
 lectura, damunt les nostres pági-
 nes, d' aquesta peça històrica, i
 sàpiga que quedem a la seva dis-
 posició per qualsevulga ocasió
 semblant; lo que li evitarà treure'n
 duplicat i enviar-lo a l' orgue de
 les seves preferències.

Confessem que el tò i el lèxic
 de l' escrit són dels que tanquen
 de cop i denoten l' estat d' esperit
 del qui els engendra. ¿Aón rau
 aquella serenitat, aquella pondera-
 ció pròpies dels homes cultes i més
 d' un cop invocades com a mostra
 de superioritat intel·lectual? ¿Us
 atribuireu d' ara endavant la ment
 rectora dels sitgetans escullits o
 quan menys dels vostres amics?
 Aquest pamflet us en privarà tota
 la vida, car per comble de desven-
 turà l' heu traçat en un castellà
 perfectament provincianista.

I això és tristíssim, és punyent
 de debò; sobretot si hom observa
 la trajectòria qu'heu seguit, la de-
 vallada fatal que els vostres peus
 trepitjen. Avans, aquell afany de
 acoblar al vostre entorn els artistes
 i els homes de lletres d'aquí o que
 en llur peregrinatge a Sitges repo-
 saven; aquella avidesa de selecció,
 aquell esperit de finesa que us feien
 apareixe com un modest Mecenés;
 després la disgregació, l'isolament,
 la maledicència, el segar l' herba

sota els peus de qui sols n'havien
 rebut lliçons d' art, d' ironia, de
 discreteig mundà, fins veure l'
 desbancat; ara, entregat de plé a
 les picabaralles de la baixa políti-
 ca i formant al cap visible de la
 guàrdia pretoriana.

Ja sabem que el vostre cor i el
 vostre cervell sempre havien ren-
 dit ardent servei als nostres con-
 traris; però la vostra col·laboració
 d'allavors era raonable i mesurada
 al marge de tota crítica, perquè
 les tendències naturals de cadascú
 són difícils de tòrcer i dignes de
 respecte. I no és precisament que
 ens agradin els eufemismes, mes
 sí la correcció. —Recordeu doncs
 si mai de mai havieu rebut de no-
 saltres el més mínim desaire?

Ha estat en aquets temps dar-
 rers qu' heu desfermat de manera
 insospitada els vostres entusiasmes
 julianistes, que se us aplica la pena
 de Talió, car seria còmic que men-
 tre vos hostilitzeu nosaltres glope-
 gèssim menta. I no cal dir que està
 en la consciència de tothom la ges-
 tió que actualment desenrotlleu,
 ben diferenta de la neutralitat que
 fins ara fa poc s' empenyàveu en
 fer creure.

Us plau la batalla pedestre i
 vulgar de la plebs? Oidà. Hi cor-
 respondrem sense intermitències,
 i la reserva i consideració d'avans
 —que ningú podrà negar,—seran
 substituïdes per certeres sagetes.

En quant al guant qu'heu llençat
 no ens acotem a collir-lo, perquè
 aquesta qüestió d'honor no ens
 ha eternit gens ni mica i sols ha
 fet vibrar la nostra fibra humorís-
 tica. No podeu atribuir-ho al anò-
 nim cobart; perquè dels treballs

que publica un periòdic se'n fa
 responsable la Redacció, i aquesta
 respòn en el lloc adequat; apart de
 que no seria gens difícil demos-
 trar de la manera intensa com vos
 va interessar la candidatura julia-
 nista.

Altremunt, quí ens diu a nosal-
 tres que no comptessi amb algun
 botó màgic que fés desaparèixe
 per determinat escotilló al bò del
 xicot que es presentés a dar pro-
 ves? Adémès la Torreta és molt
 fosca... Tremolem de por.

Ja haureu observat que la nos-
 tra candidesa no arriba al punt
 que havieu imaginat, i en canvi
 excelleix la forma d' expressar-
 nos. Per tant, tingueu present que
 és tan inexacta la turpitud com la
 grolleria que ens atribuiu, i que
 restem ben fermes i cavallers aixe-
 cant la bandera de la noble lluita.

LA REDACCIÓ

El Carnestoltes

Revisia general

Diumenge. — A les deu de la
 nit té lloc en el Prado Subu-
 rense un lluit Ball en el que, si
 bé les màscares hi són en petit
 nombre, no per això deixa d'ésser
 molt concorregut, regnant hi gran
 animació fins a darrera hora.

En El Retiro, en substitució de
 la Comparsa del Barret de Copa
 surt la Comparsa Apatxe, for-
 mada per 34 parelles; comensant
 de retorn al local el Ball acos-
 tumat.

Dilluns. — A quarts de sis de la
 tarde se celebra en el Prado el
 Ball infantil de Disfressés, el que,
 com sempre, resulta un grandios

èxit, venguts-hi contents la matí i satisfets llurs familiars.

També resulta força notable la exposició de nines que s'hi exhibeix i en la que hi figuren exemplars sumament vistosos.

En un dels intermedis s'obsequia amb borses plenes de lleminedures a les petites disfreses, de entre les quals recordem les que a seguit s'expressen:

Juli i Joan Martínez, pagesets antics. Pepeta Amell, pageseta. Rafel Padrol, senyora antiga. Lluís Carbonell, pierrot. Rita de Querol, pierrot. Joaquim de Querol, pagès. Carmen de Querol, manola. Francisco de Querol, mariner. Josep Ferrer, caramellaire. Antò Clarà, pagès. Matilde Amell, pierrot. Ramón Yll, pagès. Mercè Paretas, capritxo. Pere Riera, pagès. Maria Paretas, capritxo. Enric Torres, pagès. Montserrat Jansà, pagesa de montanya. Manel Torrellas, pagès. Joan Martí i Salvador Olivella, mariners. Francisco Carbonell, Francisco Cubillos, Lola Bartés i Pere Junyent, pierrots. Jordi Carbonell, pagès. Maria Gassó, senyora antiga. Victòria Sunyer, pageseta. Bartolo Farreras, pierrot. Manel Balcells, quinto. Pere Balcells, maruxa. Domingo Balcells, pagès. Joan i Josep Carbonell Xurey, indi. Isabel Paretas, colombina. Jordi Carulla i Josep Matas, pierrots. Dolors Triguero, colombina. Rosari Gómez Soler, maruxa. Eulària Grau, Colombina. Rafel Termes, pagès. Manel Magrans, jove lluit. Mercè Serra, pagesa. Carme Barrachina i Antò Carbonell, pierrot. Antò Montané, Telesfor Monfort, Josep Pujol, Miquel Esteve, Joan R. Gumà i Ramón Matas, mariners; Antò Carbonell, Samuel Barrachina, i Eduard, Salvador, Marián i Carlos Carbonell, pagesos. Ventura Pujol i Carme Yll, mariners.

De les nines foren premiades les presentades per les nenes Rosa i Maria Riera, Montserrat Jansà, Pepeta Parera, Carme Virella i Dolors Arnabat.

A les cinc surtí per la vila la Comparsa infantil d'El Retiro, la que de retorn al local s'obsequià amb xocolata i projecció d'algunes pel·lícules cinematogràfiques als que la formaven.

L'Assalt de Disfreses efectuat a la nit al Prado Suburense no desmereix en res als celebrats anys anteriors; regnant-hi fins a última hora l'animació i alegria pròpies de la diada.

Presenta un bonic conjunt la varietat de trajos, amb el bonic adorno del saló, del que, amb tot i les importants obres de reforma que de temps ha venen efectuant-s'hi, se n'ha tret un bon partit.

Com a nota important, per lo significa, convé consignar que en aquest saló no s'ha hagut de pregar an els concurrents per a que dancessin, al revés de lo succeït en altre «gran (?) assalt» celebrat pels eterns imitadors.

Prescindirem de detallar la varietat de trajos de reconegut bon gust, doncs ja pod suposarse de

què es tracta amb tal de dir i de repetir que aquest ball ha resultat l'èxit més lligítim i indiscutible de tot el Carnaval d'enguany.

Amb tot, mereix que s'esmenti apart la humorada representant «plàsticament» els moderns lemes «convulsionistes» de Capital, Art i Treball (i?), que l' públic celebra amb satisfacció manifesta.

A la mateixa hora té lloc en El Retiro una diversió consemblant. Això de consemblant... és un dir; perquè en realitat hi ha bastanta diferència.

De bon troç no revesteix l'importància ni lluïment celebrats en altres ocasions en el propi centre d'esbarjo.

Aquí precisa retreure que, com a nota de «bon gust» registrada, amb tot aparato i pressopopeya s'hi ha donat l'espectacle del martiri i degollació d'un gall fet tot de viu en viu i a la viu-viu, buscant-hi donar una simbòlica significació de pa sucacat amb oli.

A la pobre bestiola jhola? se li ha tallat el coll en rodó jooh!... i la sang s'ha escampat per la sala... jhalal... I quiquiriquí!!!

Qui gemega ja ha rebut!; mes objectem a aquets ais: «Los muertos que vos matais gozan de buena salud!», com creiem que va dir el Tenorio, Frescuero o Sanxo Panxa.

Dimars.—A les cinc de la tarde surt d'El Retiro una Comparsa en la que s'hi compten 20 parells i 5 de menudes, recorrent varis carrers de la vila, al sò de apropiades maixes que executa la banda Regiment de Badajoz.

El nombrós públic que estacionat al Cap de la Vila estava esperant des de feia estona el pas de la tristoya comitiva, sofreix una decepció al contemplarla i veure que no se l'obsequia ni amb un trist confit ni caramello.

Al Prado s'celebra l'acostumat Ball de les Dugues hores, resultant concorregudíssim; i és tal la animació que hi regna, que l'jovent, engrescant-se de mica en mica, contra lo que hi havia decidit a fer comparsa el vespre.

Efectivament, aquesta surt del esmentat local a quarts d'onze, i resulta molt vistosa, formant la 138 gentils parelles mixtes.

Poc després surt la d'El Retiro; formada per 205 parelles de «tuti color» i sexe; vegen-se cada peu de sabatot vestit de dona... que feia feredat.

Per cert que, sembla que amb les ganes de promoure gresca pesada, o per a alabarse de que ha-

vien surtit amb la seva, a l'ampar de l'autoritat o bé de llurs agents, als carrers de Parelladas i Sant Pau estigué a punt d'estallar un greu conflicte públic, promogut pels retiristes.

Mercès a la prudència i cordura dels del Prado, la cosa afortunadament no passà a majors. Amb tot, a pesar d'això, no pogué evitarse que tots els presents increpessin durament als culpables o millor dit als seus instruments, en formes de tots els gustos; per lo que, motxos i avergonyits, bé és veritat que passaren sense cap dret pel Cap de la Vila. En canvi els del Prado retornaren al seu local pel carrer de S. Gaudenci.

Els comentaris sobre aquest incident, durant la nit, eren molt durs per als culpables i per la parcialitat de l'Autoritat i els seus dependents.

De retorn les Comparses a sos respectius locals, es comencen en aquets els Balls de costum, que, molt concorreguts, duren fins a les cinc de la matinada.

Aquí resta descrit, a grans gambades, el Carnaval d'enguany; emprò és de notar que entre el poble regnava en general l'aburrimient, més que la indiferència.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 20

Va presidir-la En Mitjans; assistint-hi els regidors Durán, Martín, Guillot, Serra, Padrol i Planas Robert.

Llegida l'acta de la sessió anterior, En Martín demana fassi constars'hi l'observació que oportunament feu de que l'mateix dia en que alguns feien públic que ell no representava a ningú, se li conferien nous càrregos.

Amb aquest motiu s'arma un sorollós debat, excitant-se els ànims perquè la Presidència, obrant amb parcialitat manifesta, s'oposa decididament a que hi consti allò en acta, mentre, per altra part, permet impassible que l'socialero Durán es despatxi al seu gust amb tonteries contra En Martín; extremant-se més encara l'escàndol quan En Mitjans nega an aquest últim que fassi ús de la paraula per a defensar-se i tornar la pilota an En «Quañitu».

Hi intervé també En Planas i finalment s'aprova l'acta amb les manifestacions consignades.

Es queda enterat de que l'dia 28 s'efectuarà la subasta de les obres per a la reparació del pont de Vallbona.

Es llegeix un dictamen de la C. de F. relatiu a la negativa de D.ª Avelina Romeu vda. de Carbonell a abonar un arbitre de clavegueres que ja té satisfet; proposant-se que no té dret a reclamar, i que pagui.

En Planas Robert manifesta que ells no el poden aprovar aquell dictamen, per tenir una base contrària a lo declarat quan la discussió dels Pressupostos, o sigui que es premiï als que intensifiquin les viven-

des; además que la finca ja pagà la part que li corresponia; entenent que és un abús lo que s'fa en el dictamen; a més: que l'Ajuntament no és pas una casa de comerç, fa observar-se.

En Mitjans i el seu fonògraf el socialero i burgès Durán intenten tirar pedretes, signent-els-hi degudament retornades per En Planas i En Guillot. Finalment, després de molta discussió, vegen-se la cosa mal parada; En Durán vol que l'dictamen quedi sobre la taula, a lo que s'accedeix, no sense que En Mitjans s'exclami de que que després dirán si l'Ajuntament no paga ni pod pagar.

S'acorda la distribució de fonsos per al mes vineat i el pago dels sous als empleats municipals.

Són aprovats tres comptes d'industrials, que quedaren sobre la taula.

Es concedeix permís a D. Miquel Riera Matas per a obrir un portal en una seva finca radicada en els afores.

En Martín diu que en virtut de la discussió de l'acta... Que nó, que no'n farà de discursos, perquè amb això no s'hi ha de guanyar la vida...

En Mitjans li treu l'ús de la paraula, de totes passades, perquè veu que s'proposa cantar les quaranta.

I se sent la veueta d'En Durán: Però hi ha qui fa discursos en banquets.

En Martín, ofegantli: També hi ha qui viu a les costelles dels treballadors.

(Fenomenal escàndol entre els respectius partidaris).

I En Mitjans continua tan «imparcial» com sempre: mentre per una banda no deixa parlar an En Martín, que vol defensar-se dels càrregos que se li fan, d'altra banda permet que, en canvi, En Durán digui i repeteixi tot lo que li ve a tomb.

A l'intentar replicar l'altre, la Presidència ho impedeix, per por de que s'armi novament soroll.

En Serra, per a acabar d'arreglar-ho, diu que si acàs tinguin una controvèrsia.

I entre En Durán, En Martín i la Presidència s'entaula un violent diàleg; protestant En Planas de la parcialitat de aquesta última, tan exagerada.

L'escàndol i la indignació que s'promou entre el públic són dels que formen història; per lo que, aprofitant-se de l'aldarull, la Presidència aixeca la sessió.

El soroll continua durant llarga estona, i les protestes contra En Mitjans igualissimament.

ORDINARIA DEL 28

La presideix En Mitjans; assistint-hi els regidors Durán, Martín, Guillot, Serra, Padrol, Planas Robert i Martí.

Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior.

Acte seguit En Planas Robert es queixa i eu protesta enérgicament, de l'incident ocorregut air en ocasió de les comparses carnavalesques.

En Mitjans interromp, excusant-se en que això és qüestió governativa i no pod permetre que s'discuteixi, i per comble afegeix que si no hi estan conformes, que recorrin...

En Planas replica que l'Alcalde com autoritat no ha d'ésser excusiu ni despòtic, i que amb això no hi caben els recursos d'alçada.

En Martí protesta de la forma incorrecta de l'Alcalde, i dema s'envii un telegrama de protesta al Governador, per lo succeït dimars al vespre.

En Mitjans s'hi oposa, perquè diu que no va passar res i que tots compliren les seves ordres.

En Planas i En Martí repliquen que si no va passar més fou perquè els uns tingueren cordura.

Entre En Serra, En Guillot i el públic, que ho celebra, s'arma un batibull; sentintse entre mitg del soroll l'asseveració de que En Joan com a autoritat i com a particular té la pell molt curtida.

En Mitjans no vol que's parli més del Carnaval ni d'aquels assumptes que són governatius segons ell, i amenaça amb fer ús de les facultats de l'Alcalde, per a lograr lo que desitja.

En Guillot li adverteix que això és atropellar el dret dels regidors, i li censura aquest seu procedir:

El de la «piel curtida» contesta: ¡Tant me fa que ho censuri com n'ol! Aaaixò ja m'ho pensava!

En Martín pregunta a la Presidència si se li demana permís per a surtir les comparses; i com sigui que se li contesta de una manera afirmativa, allavors pregunta doncs com pogué ésser la topada si tots feren llur camí.

En Mitjans, trovantse agafat, per tota resposta no més exclama: Ooooh...!

Després, En Martín es queixa de que un dels llums de guia del carrer Primer de Maig fa nou dies que no s'encén.

Se li contesta que's procurará no quedar apagat, si és possible.

En Martí Escala diu que farà una pregunta an En Durán, que és el que guarda estat democràtic. (En Guillot: Això de «democràtic» ho veig difícil). Diu que no pod continuar de cap manera el sistemàtic procedir arbitrari de l'Alcalde. Si se l'ataca, que abandoni la Presidència i es posi a discutir; ja que seguint el camí que es porta es fa impossible la vida municipal. Per això és per lo que's dirigeix an En Durán, requerint-li la seva opinió respecte al particular.

En Guillot: No hi hà que extranyarse'n; perquè com que l'home és boter, ¡tot ho fa «a ojo de cubero».

En Mitjans diu que en assumptos administratius, si; governatius, no.

En Durán contesta que creu encara està en època carnavalesca i que no veu atropells per enlloc.

En Mitjans insisteix en que les coses que són de responsabilitat per l'Alcalde no ón de la competència del Consistori.

En Martí Escala li adverteix que com sembla que En Mitjans serà regidor «perpétuo», es recordi de quan formi part en la minoria.

En Mitjans: ¿Es creu que'm dona gust estar aquí, en aquesta cadira que té tantes punxes? (Rialletes.)

En Planas Robert remaraa que la pregunta d'En Martí no ha quedat contestada per En Durán, per lo que insisteix en que aquest digui, en concret, si pod admetre's com a actuació democràtica el que un Alcalde atropelli els drets dels regidors, i també si són o no són discutibles els actes governatius.

En Durán torna a fer equilibris, i diu que no'n veu d'atropells... i que no passà res... i que...torna a deixar la pregunta incontestada.

En Mitjans interromp dient que'l que hauria d'acusar és ell, doncs donà les ordres i no passà res, i inclòs, se li dirigiren paraules mal sonants, quan se li haurien de donar vots de gràcies. Però jo de vostès no puc esperar res més que vots de censura. I tot això ho diu en seriò.

En Planas Robert li replica que l'Alcalde donà les ordres malament, o bé els subordinats no les compliren. Ademés, que la imprevisió i parcialitat de l'Alcalde són ben manifestes.

En Serra diu que són ells els que'n tenen tota la culpa.

Entre el públic es promou fort escàndol i la Presidència aixeca la sessió.

DE SANT PERE DE RIBAS

Diàleg caçat al vol

—Atúrat, Pep, que anirem plegats!

—Fúm-lo de Joanet! En tots aquets dies no t'he vist la pell! Que has estat malalt?

—No'n fassis càs! Fa vergonya l'anar pels carrers i trovarte amb aquestes colles de pinxos que't perdonen la vida.

—Com que ara són els amos del poble! Ja no podem patir més!

—Oh, ja ja! Diga-m; per qui vas votar, tú?

—Jo et seré franc. L'amo em va venir a trobar el dissabte i'm digué:—Mira Pep ja sabs que jo mai t'he exigit que votessis pels de l'un o del altre costat; cada h'ú té les seves idees, i així com jo vull que'm respectin les meves; també respecto les dels altres; i si alguna vegada t'havia indicat que votessis pels grocs o pels blancs era sols per veure si tú, per atenció a mí, em donaves alguna satisfacció. Però avui no's tracta d'idees; es tracta de que la candidatura que presenta la Societat de agricultors, segons diuen els mateixos que la patrocinen, va per trepitjar i reventar a tots els propietaris; es tracta, Pep, de votar en contra meu, personalment o a favor; formant tú i jo una societat particular, jo t'exigeixo, en perfecte dret, que votis la candidatura que nosaltres apoïem i que no va pas contra els pagesos sinó en defensa pròpia; si no ho fas així tú te'm declares enemic personal meu i jo m'atindrà a n'això, obrant en conseqüència.

—I tú li deuries prometre que faries lo que ell te deia...

—Es clar; Com que tenia raó! Però veuràs el cas que'm va passar; així que anava a votar em trovo amb una gran colla de gent que m'atura vulgas no vulgas, em dona la candidatura de la Societat d'agricultors i amenaçant-me m'acompanya fins a l'urna, fent-me votar a la força i dient-me que al cap de dos dies l'amo ja no's recordaria que l'hi havia fregida.

—Doncs a mí em va passar igual que a tú.

—I... vols dir que l'amo se n'enterarà.

—No; perquè ja n'està enterat! No veus que'ls mateixos que'ns obligaren a votar en *cuantra* d'ell són els xerraires que ho fan corre per tot arreu? I ja veuràs com seran aquèstos els que riràn a trobar-lo per a veure si poden agafar la terra que nosaltres ens veurem obligats a deixar, si l'amo, obrant en defensa pròpia i per no voler enemics traidors a casa seva, ens dona l'avís de que ja podem deixar les terres!

—Això sí que'm faria ràbia.

—Tot lo que vulguis! Però nosaltres mateixos ens ho hem buscat. Sabs que podríem fer?

—Digues, Joanet.

—Doncs anar a trobar al *pillo* del nostre redentor per a veure si'ns vol donar a menar la pessa de terra que diuen que està a punt de comprar a Vilanova amb els diners que ens a robat a tots nosaltres. Aquèst ens deurà fer bons tractes.

—Si no'ns passen al davant!

—No tinguis por; la major part no més espera una *plassa* de sereno o de agutzil; fa massa pols, xafar terrosos.

—Eo hi hauràn prou *plasses* per a tanta gent. També diuen que hi hà algú que vol fer de *sagratarí*.

—Oh, prou! I més de quatre n'hi han! Entre ells en Barril. Diuen que està molt enterat de les lleis!

—Ja's va veure el dia de les eleccions. En sab un niu!

En aquest moment es donen compte de que jo els escoltava, i no vaig poguer sentir res més. Llástima! Em sembla que s'han acabat els diàlegs.

X. X.

La estalactita canta

*Estalagmita, bella aymada!
jo no sé pae quant te tindrè:
qu'es llunya encara l'abraçada
que confondrà nostre dalé!*

*En la buç dor de la montanya
a imatge meva't vaig formant;
de mon entranya surt ta entranya
y a mon sospir respon ton cant.*

*Del negre avench en lo misteri
brollen mes gotes de drinch d'or.
dolces com notes de psalleri,
portant lo bell ritme d'un cor.*

*Fa mil centuries que sens treva
per a besarnos avancem:
malgrat tremolo, vida meva,
com més y mes ens acostem.*

*Vull y m'espanta la tligada
qu'ens juntarà per l'infinit;
ja conseguida l'abraçada,
ens farà falta lo dalé;*

*aqueixa desig, aqueixa idea
que no s'ave ab la possessió;
magich encis de Galatea,
ans que l'hagués Pigmalió.*

JOAN TORRAS

Dietari de la vila

DIUMENGE

En la capella de Valcarca contrauen matrimoni els apreciats conveins Vicent Nebot Tena i Teasa Juan Bartoll, rebent la benedicció del Rvnt. vicari mossèn Pere Baixeras i seguint testimoniat per Ramon Paula Fabrer i Joan Vidal Margalet. Que sigui la enhorabona.

DILLUNS

En la Parròquia té lloc l'enllaç matrimonial dels benivolguis compatricis En Lliber Jacas Borrrell i Na Concepció Grifó Banal, beneint l'acte el Rvnt. vicari mossèn Genís Arnán i actuant de testimonis Juli Marsà Dalla i Elvira Grifó Banac. Moltes felicitats i Ventures.

Procedent de l'Exèrcit que opera al Marroc, arriba, llicenciat per impediment físic, nostre compatrici i estimat amic N' Antón Pagès Gustems, qui servia en el còs de Zapadors-minadors agregat a

les columnes dels genera's Sanjurjo, primer, i Berenguer, després.

Na cal descriure la emoció i alegria experimentades per llur pare i demés família i per tot el veïnat en general, al poguer saludarlo entre nosaltres.

Rebi la més coral encaixada; desitjant-li trobi restabliment a sa dolència.

DINJOS

Aquest matí se celebra a la Parròquia un funeral aniversari en sufragi de l'ànima de la que fou bondadosa compatricia donya Cartró Escala (q. p. d.), a quins familiars reiterem la expressió del nostre pesam.

DIVENDRES

En reunió tinguda al Prado Subirese s'acorda fer Colla de Caramelles per a surtir a la nit de Pasqua.

Noves varies

Ens plau consignar que nostre amic i compatrici D. Andreu Montané i Fals ha regalat a l'Hospital de Sant Joan Baptista los cadires d'operacions que havia pertenescut al difunt metge sitgetà Dr. D. Joan Mirabent Gutzet.

Dr. Martínez Amador

INSPECTOR DE HIGIENE

Enfermedades de los RIÑONES, PRÓSTATA, URETRA y PIEL.

Aplicación del 606 y 914.

Dr. Dou, 5, pral., 2.ª-Barcelo 14, VILLANUEVA: Calle Libertad, 4 de diez a doce los jueves y domingos.

Específics : Aigües minerals
Medicaments moderns
Drogueria farmacéutica
Productes fotogràfics
Películes Kodak

Hojalateria, Lampisteria i Electricitat

ISIDRE MARCET BANÚS

Calle Bonaire, 15

TELÉFONO 42

Dipòsit de variats objectes d'ALUMINI, rebuts directament de les grans fàbriques d'Alemanya, exponent-se als mateixos preus que es detallen als magatzems de la capital.

Gran assortit d'articles sanitaris, a preus reduïts: Waters, rentadors, banyeres, videts, rentapeus, etc., etc.

TISORES costura, modista, brodar, doblar, barber i podar.

Clauers, Abroxadors, Treutaps, Obrelates, Broxes barber, Blocs antisèptics i Pasta Hanon Pere.

Immens assortit en GANIVETERIA de cuina, cabriters, carnicers i per a pa, risar i pelar patates.—NAVAGES de butxaca, Solsona, Albacete, am i d'empeltar.

Màquines tallar cabells i afeitar, fulles Gillette, afilladores i tenalletes risar.

Cadenes ciclistes i per a tisores, navages afeitar E. Hoppe, Carl Rader i G. Hoppe. Suavitadors, pedres dalla, coberts per a taula i camp, etc., etc.

GREGORIO MIRABENT HILLCarretera Nueva, 5 * **G** * Teléfono núm. 377

Transportes Económicos S. A. (Antigua Agencia Bonet)

Plaza S. José Oriol, 2 - BARCELONA - Teléfono núm 773 A.

Transportes por F. C., a grande y pequeña velocidad, de domicilio a domicilio

Tengo el gusto de poner en conocimiento del Comercio y del público en general, que a partir del día de la fecha ha quedado establecido el servicio de **AGENCIA** para el **Transporte de Mercancías** en **grande y pequeña velocidad**, en combinación por el ferrocarril; contando para ello con elementos y personal adecuado para la prestación de dicho servicio en las mejores condiciones y bajo unas tarifas lo más reducidas posible.

Para toda clase de encargos y detalles, dirigirse en esta a la Dirección de la presente y en Barcelona a la susodicha Antigua Agencia BONET.

Confianto varme honrado con sus gratas órdenes, aprovecho gustoso esta oportunidad para ofrecerme de Vd. atto. y s. s.

Gregorio Mirabent Hill.

Para su gobierno le participo que en el caso de que las circunstancias exigiesen tener que hacer el transporte directamente por carretera, cuenta esta su casa con medios para ello, estando dispuesta a efectuarlo en beneficio de sus clientes.

Fábrica MOSAICS

ANTON PAGÉS I C.

FABRICA

Grandioses existencies

Força varietat en artístics dibuixos
d'exquísida novetat

Exit creixent pels seus bons resultats
d'aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera de Barcelona, n.º 3

SITGES**Phosphorrenal ROBERT**

RECONSTITUYENTE granulado - elíxir - inyectable

PREPARADO POR JOSE ROBERT Y S. L. A.

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA**Camiseria y Gravaleria**

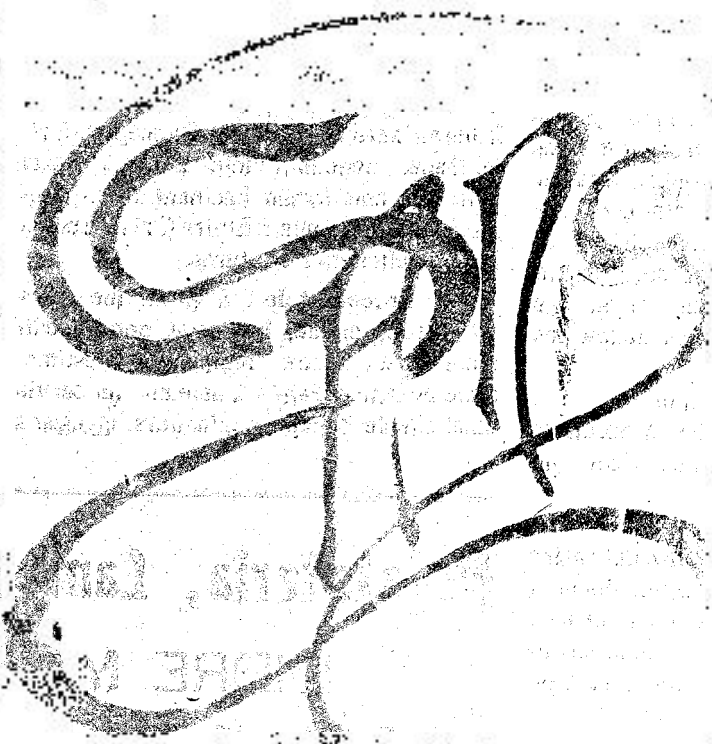
32, BOQUERIA, 32

BARCELONA**GRAN ASSORTIT**

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

Dr. M. Farrán

Cirurjiá-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

Moscatell lligitim**VIDUA DE ROBERT**

A LITRES I EMBOTELLAT

Sant Pere, 3

SITGES**Gran Magatzem de MOSAICS I RAJOLS de totes menes**

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes Representant exclusiu de les RAJOLS BELGUES marca II de la casa Guilliot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

SITGES

Telefons 338 i 393